

Čj. UOOU-12283/15-3

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 4. ledna 2016 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: společnost Portorotondo s.r.o., se sídlem Českobratrská 1229/13, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, IČ: 29383528, v souvislosti s provozováním kamerového systému v restauraci a pizzerii Caruso na adrese sídla účastníka řízení, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.,

- I. tím, že v přesně nezjištěné době, nejméně však od 15. dubna 2014 do 11. května 2015, zpracovával (tj. shromažďoval, používal a dále uchovával) osobní údaje svých zaměstnanců získané prostřednictvím kamery pořizující audiovizuální záznam prostoru kuchyně výše uvedené provozovny,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

- II. tím, že neposkytl svým zaměstnancům před 15. dubnem 2014 informace o zpracování jejich osobních údajů prostřednictvím výše popsaného kamerového systému,

porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce při shromažďování osobních údajů řádně a včas subjekty údajů informovat o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovávány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, o právu subjektu údajů přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb.,

- III. dále pak tím, že neoznámil před 15. dubnem 2014 Úřadu pro ochranu osobních údajů zpracování osobních údajů, které hodlá provádět

prostřednictvím kamerového systému umístěného v restauraci a pizzerii Caruso,

porušil povinnost stanovenou v § 16 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost toho, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje podle zákona č. 101/2000 Sb., s výjimkou zpracování uvedených v § 18, tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů před zpracováním osobních údajů,

a tím spáchal

v bodě I správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně,

v bodě II správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť neposkytl subjektům údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem,

v bodě III správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nesplnil oznamovací povinnost podle zákona č. 101/2000 Sb.,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 20.000 Kč
(slovy dvacet tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je kontrolní protokol čj. UOOU-07867/15-11 ze dne 7. října 2015 pořizený podle zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) MVDr. Františkem Bartošem v rámci kontroly provedené u účastníka řízení ve dnech 12. srpna až 10. září 2015 a spisový materiál shromážděný v rámci této kontroly.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení v restauraci a pizzerii Caruso (dále jen „pizzerie Caruso“) na adrese Českobratrská 1229/13, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava, nainstaloval kamerový systém, resp. kameru snímající prostor kuchyně, která pořizovala obrazovo-zvukový záznam z prostoru kuchyně, který byl stálým pracovištěm jeho zaměstnanců. Tři pořizené záznamy následně zaslal dne 11. května 2015 prostřednictvím elektronické pošty bývalé zaměstnankyni účastníka řízení, ...

Z trestního oznámení ... doručeného policejnímu orgánu dne 2. června 2015 vyplývá, že ..., vedoucí pizzerie Caruso, měl oznamovatelce neuhradit placenou dovolenou a

následně jí měl zaslat bezdůvodně videozáznamy z prostoru restaurace a výhrůžné SMS. Dále oznamovatelka uvedla, že ... po odchodu z pracovního místa dluží za 5 dnů dovolené za rok 2015 a za 9 dnů dovolené za rok 2014. K tomu doplnila, že oznamovatelka i ... pracovaly na zkrácený úvazek na řádně podepsanou smlouvu.

Z úředního záznamu o podání vysvětlení oznamovatelkou na Policii České republiky ze dne 4. června 2015 je zřejmé, že ... byla zaměstnána od měsíce března 2014 na zkrácený úvazek v pizzerii Caruso, kde pracovala jako servírka, přičemž smlouvu měla uzavřenu do konce roku 2014. K tomu doplnila, že v lednu 2015 v pizzerii pracovala stále, přičemž ... jí sliboval, že od ledna jí dá novou smlouvu, přičemž tak neučinil. Dále uvedla, že už v lednu 2015 mezi nimi docházelo k drobným rozepřím, a to zejména z důvodu, že jí jmenovaný nevyplácel mzdu za provedenou práci v plné výši, přičemž na konci ledna, nebo začátkem února 2015 jí sdělil, že již nemá do práce chodit. Následně se domluvili, že zbytek mzdy jí vyplatí na konci února 2015. V této souvislosti uvedla, že mzdu jí jmenovaný vyplatil, ale stále jí dlužil proplacení nevybrané dovolené za rok 2014 (celkem 10 dnů). Nakonec jí ... vyplatil pouze poloviční částku (2.000 Kč) a řekl jí, že buď si ji má vzít, nebo nechat tak, že jí již další peníze nedá. Vzala si tedy nabízenou částku a z místa odešla, čímž brala, jak uvedla, „své působení v pizzerii za vyřízené“. Dále uvedla, že v dubnu 2015 jí přišly na e-mail tři videozáznamy z dubna 2014, na kterých je zaznamenána při práci v pizzerii s popisem „máš na památku“. Dle vyjádření oznamovatelky napsala na uvedený e-mail ... zprávu, ať ji nekontaktuje a přestane ji pomlouvat. Dle tvrzení oznamovatelky jí tento odepsal, že „našel jenom ji a že má na ni 100 videí“, na což mu napsala, že nechce, aby jí dále obtěžoval. V návaznosti na to jí měl odepsat SMS „Byla krásná práce. Caruso“, přičemž od té doby ji již nekontaktoval a ani ona jej nekontaktovala. Ve vztahu k ... uvedla, že pracovala v pizzerii asi 5 let, s tím, že ví, že skončila v pizzerii koncem března nebo začátkem dubna 2015, přičemž ... jí rovněž neproplatil dovolenou za rok 2014. Dále uvedla, že neví o tom, že by jmenované poslal ... nějaký videozáznam, popř. SMS. Zároveň předložila policejnímu orgánu předmětné tři videozáznamy (označeny 1_2014-04-15_11-30-40, 1_2014-04-17_15-15-36, 1_2014-04-17_15-18-50 a jednalo se o „video MP4“). Z pořízených videozáznamů je patrné, a to z technických údajů včetně označení videozáznamů, že prvně uvedený záznam byl pořízen dne 15. dubna 2014 (délka trvání záznamu 3 minuty a 5 vteřin) a zbylé dva dne 17. dubna 2014 (délka trvání záznamů 3 minuty a 10 vteřin a 1 minuta a 20 vteřin).

Z úředního záznamu sepsaného policejním orgánem dne 30. června 2015 vyplývá, že ... uvedla, že měla podepsanou pracovní smlouvu se společností Portorotondo s.r.o. (IČ: 29383528), která je vedena na osobu ..., trvale bytem ... .

Dne 12. srpna 2015 bylo účastníkovi řízení kontrolujícími zasláno oznámení o zahájení kontroly, které mu bylo doručeno téhož dne.

Ze sdělení ... kontrolujícím (e-mail ze dne 6. srpna 2015 a úřední záznam ze dne 10. srpna 2015) vyplývá, že kamerový systém byl namontován a provozován majitelem pizzerie Caruso, tj. ... . Ohledně umístění kamer uvedla, že kamery v pizzerii jsou umístěny pouze v kuchyni (jedna nad dřezem a druhá v zadní místnosti nad oknem). Dále uvedla, že když do pizzerie nastoupila, nebyla informována o kamerovém zařízení (tj. nebyla o něm oficiálně informována a ani o jakýchkoliv svých právech), ale není si jistá, jestli to nemá napsané ve smlouvě. Dále uvedla, že přístup ke kamerovému záznamu má pouze bývalý majitel ... . Dále pak uvedla, že na základě

jejího odchodu z pizzerie Caruso, když se domáhala doplacení mzdy, jí poslal ... záznamy, které byly, jak uvedla, skoro rok staré. ... přeposlala kontrolujícím hlavičku předmětného e-mailu ze dne 11. května 2015, který měl v předmětu uvedeno „mas na pamatuku“ a který byl zaslán z e-mailové adresy ...@seznam.cz, a to včetně příloh (označeny 1_2014-04-15_11-30-40.mp4, 1_2014-04-17_15-15-36.mp4 a 1_2014-04-17_15-18-50.mp4).

Z protokolu z ústního jednání a místního šetření ze dne 26. srpna 2015 vyplývá, že ... úvodem jednání kontrolujícím sdělil, že nerozumí dobře česky, přičemž prostřednictvím svého právního zástupce, který byl přítomen, předložil kontrolujícím písemné stanovisko v dané věci (tj. stanovisko jednatele společnosti Portorotondo s.r.o., ..., ze dne 26. srpna 2015 zpracované prostřednictvím právního zástupce). Z předmětného stanoviska vyplývá, že společnost nainstalovala kamerový systém pouze na krátkou dobu, a to necelých 14 dnů, v prvním čtvrtletí 2015. Jednalo se pouze o jakýsi zkušební provoz, přičemž v březnu 2015 byl kamerový systém zcela demontován, odstraněn a veškeré záznamy z něj byly zničeny. Společnost ukončila činnost v oblasti pohostinství k datu 31. března 2015, přičemž prostory včetně zařízení pronajala fyzické osobě, a rovněž byly ukončeny pracovní poměry bývalých zaměstnankyň ... a ... (uplynutím doby a dohodou). K tomu doplnil, že v současnosti tedy nejsou k dispozici ani záznamy, ani samotný kamerový systém, proto společnost disponuje jenom omezenými technickými údaji. Jednalo se o jednu kameru umístěnou a zaměřenou na prostor kuchyně pizzerie Caruso. Záměrem společnosti bylo zjistit důvod nesrovnalostí ve výdeji jídel, častá storna objednávek a téměř žádný zisk v posledním období provozu. Posléze společnost ukončila činnost v této oblasti a v souvislosti s tím došlo k odstranění systému. K tomu uvedl, že z toho důvodu nebyla činěna opatření ve smyslu §§ 11, 12 a 16 zákona č. 101/2000 Sb. Dále uvedl, že záznamy z těchto kamer nebyly nikdy předloženy žádné oficiální instituci, ani soukromé osobě, resp. byly poskytnuty pouze osobám, kterých se týkaly, tj. ... a ... . V této souvislosti bylo uvedeno, že v současnosti jsou všechny tyto záznamy zničeny a že přístup k záznamům měl pouze jednatel společnosti (...), který provedl jejich úplnou likvidaci. Závěrem stanoviska bylo uvedeno, že společnost má za to, že s ohledem na minimální dobu provozu kamery a nezneužití záznamů z nich nevznikla dotčeným osobám žádná škoda a ani újma na osobnostních právech. Dále bylo poukázáno na to, že společnost sama upustila od dalšího provozování nepovoleného zařízení ještě před tím, než byla zahájena daná kontrola. K tomu bylo konstatováno, že výše uvedené důvody je možno hodnotit jako liberační důvody a zohlednit je při úvaze o případné sankci.

Během ústního jednání a místního šetření ... uvedl shodně s výše popsaným stanoviskem, že společnost Portorotondo s.r.o. ukončila podnikatelskou činnost v restauraci a pizzerii Caruso ke dni 31. března 2015, přičemž dané prostory pronajala od 1. dubna 2015 fyzické osobě podnikající dle živnostenského zákona nezapsané v obchodním rejstříku, ... (IČ: ...). Dále uvedl, že k uvedenému datu byl ukončen pracovní poměr všech tří zaměstnanců účastníka řízení dohodou, tedy i s ... (skutečnost, že k rozvázání pracovního poměru došlo dohodou ke dni 31. března 2015, doložil pouze v případě ...). K samotné instalaci kamerového systému se záznamem ... uvedl, že byl nainstalován z důvodu manažerského zjištění, že pracoviště kuchyně nevykazovalo adekvátní spotřebu surovin na vykazovanou produkci jídel pro restauraci a pizzerii (nesrovnalosti ve výdeji jídel). Při inventurách údajně chybělo zboží a suroviny, ztrácely se věci, a proto chtěl ... nesolidnost zaměstnankyň, respektive uvedené nesrovnalosti prokázat záznamem z kamery.

Vzhledem k popsanému důvodu byl pak instalován kamerový systém, tj. jedna kamera v kuchyni, a to na dobu necelých 14 dnů v prvním čtvrtletí roku 2015. Dále uvedl, že kamerový systém, resp. kameru z kuchyně, odstranil (tj. po cca 14 dnech provozu) a záznamy zničil.

Dále pak uvedl, že k záznamům z kamerového systému i k počítači, do kterého byl signál z kamery sveden, neměl kromě něho nikdo jiný přístup (počítač byl zaheslovaný a provozován v uzamykatelné kanceláři, do které měl přístup pouze on). Záznam z kamer nikdy nikomu nezpřístupnil, k čemuž doplnil, že pouze tři záznamy odeslal ..., a to z důvodů, aby jej již neobtěžovala neustálými SMS zprávami. Současně připustil, že důvodem SMS zpráv byla skutečnost, že jmenované dlužil nějaké drobnější finance.

Dále ... uvedl, že oficiálně o kameře své zaměstnance neinformoval, ale kamera byla instalována a umístěna demonstrativně na stropu v rohu kuchyně zcela veřejně a současně byly na přístupech do restaurace vylepeny piktogramy kamery s informací o instalovaném systému. K tomu doplnil, že vylepení piktogramů sloužilo jako prevence ve vztahu k hostům, neboť v prostorách restaurace a pizzerie nebyla nikdy žádná kamera umístěna. Piktogramy vylepil také proto, že je obdržel společně s kamerou a jejich umístění do kuchyně považoval za zbytečné.

Dále konstatoval, že v současnosti (tj. v době místního šetření) již nemá k dispozici ani kamerový systém, ani záznamy z něj, a to ani záznamy, které odeslal ... . Zároveň zdůraznil, že kamera, pokud by neprokázala nesolidnost zaměstnankyň, měla působit hlavně preventivně (odstrašujícím způsobem), aby zaměstnankyně dodržovaly technologickou kázeň při vaření a nezpracovaly suroviny určené k výrobě a další věci či zboží. Dále pak kamera měla působit v tom smyslu, aby se obě zaměstnankyně nescházely v kuchyni, kde spolu trávily hodně času, na místo toho, aby se ... věnovala hostům, neboť její pracovní pozice byla číšník, tj. jejím pracovištěm byly prostory restaurace a pizzerie, nikoliv kuchyň. Ve vztahu k řešení pracovní a technologické nekázně zaměstnanců na dotaz kontrolujících ... odpověděl, že jim domlouval, ale nechtěl podávat oznámení policii ohledně krádeží a krácení tržeb, na což měl rovněž podezření. Zároveň uvedl, že to došlo až tak daleko, že byl nucen hostinskou činnost k 31. březnu 2015 ukončit a provozovnu pronajmout. K dotazu kontrolujících, jakou užívá e-mailovou adresu, ... sdělil, že ...@seznam.cz. Dále pak uvedl, že záznamy z kamerového systému zaslal e-mailem z výše uvedené adresy ... a že si je vědom toho, že tak činit neměl. K tomu doplnil, že si je vědom toho, že neměl tyto záznamy pořizovat, uchovávat a posílat, avšak neví, zda spáchal přestupek. Závěrem jednání požádali kontrolující ....., aby ozřejmil rozpor mezi již dříve zajištěnými důkazy a současným tvrzením ve vztahu k době pořízení záznamů (tj. tvrzení, že kamerový systém, resp. jedna kamera v kuchyni, byl nainstalován na dobu necelých 14 dnů v prvním čtvrtletí roku 2015, oproti doprovodným technickým údajům patrným z předmětných třech kamerových záznamů, z nichž je zřejmé, že byly pořízeny kamerou v kuchyni ve dnech 15. a 17. dubna 2014), ... upřesnil, že došlo k chybě při psaní stanoviska, kdy k záznamu došlo opravdu v dubnu 2014, tak, jak je uvedeno na datech jednotlivých záznamů. Dále byl vyzván, aby ozřejmil rozpor v tvrzení, že záznamy z kamerového systému byly zničeny po odstranění kamerového systému (tj. v dubnu roku 2014), přičemž na e-mailovou adresu ... byly předmětné záznamy kamerového systému odeslány až dne 11. května 2015. K uvedenému pan ... sdělil, že v dubnu 2014 došlo k odstranění kamerového systému, přičemž záznamy však zničil až v květnu 2015 po

upozornění právní zástupkyně, že by takto měl učinit. Dále byl ... požádán, aby sdělil, proč uchovávaný záznam z kamerového systému obsahuje spíše intimní vztah dvou osob namísto jejich případného protiprávního jednání, k čemuž uvedl, že tímto záznamem chtěl poukázat na to, že obě dvě zaměstnankyně, místo toho, aby se věnovaly práci, tak se věnovaly jiné činnosti, a to i velkou část pracovní doby. K tomu dodal, že obě zaměstnankyně svůj vztah neutajovaly, protože takovéto chování provozovaly i v prostorách mezi hosty. Dále byl ... vyzván, aby se vyjádřil k tvrzení, že v prostorách kuchyně měly být v provozu dvě kamery (tj. jedna v kuchyni a druhá v zadní místnosti), k čemuž uvedl, že v prostorách kuchyně byla jen jediná funkční kamera, která byla napojena na nahrávací zařízení, s tím, že pokud hovořily bývalé zaměstnankyně o kameře druhé, tak to se jednalo o nefunkční atrapu. Dále bylo konstatováno, že přestože v současné době jednatel účastníka řízení, ..., nemá žádný vztah k prostoru kuchyně pizzerie Caruso, byl nájemcem dané restaurace zmocněn prokázat kontrolujícím stávající stav, tj. ke dni 26. srpna 2015, přičemž bylo zjištěno kontrolujícími, že obě předmětné kamery se na určeném místě již nenachází (zdokumentováno pořízenou fotodokumentací prostor kuchyně a zadní místnosti). Přítomnými zaměstnankyněmi nájemce (... a ..., obě zaměstnány jako kuchařky) bylo uvedeno, že po dobu, po kterou zde pracují, o žádných kamerách nic neví a ani jim není známo, že by se nějaké kdy z kuchyně odstraňovaly. Informační tabule ve smyslu § 11 zákona č. 101/2000 Sb. nebyly nikde vylepeny (tj. ani v prostorách provozovny a ani na přístupech do uvedených prostor).

... dále předložil kopii pracovní smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a ... dne 3. března 2014, z níž vyplývá, že byla přijata do pracovního poměru na pozici servírka na dobu určitou, tj. do 31. prosince 2014, a to se sjednaným dnem nástupu do práce na den 3. března 2014. Zároveň předložil i kopii pracovní smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a ... ze dne 25. srpna 2011, která byla přijata do pracovního poměru na pozici kuchařka na dobu neurčitou. Z kopií uvedených pracovních smluv nijak nevyplývá, že by zaměstnankyně byly informovány o instalaci kamerového systému.

Ze spisového materiálu (tj. z předmětných videozáznamů a fotodokumentace zajištěné kontrolujícími) vyplývá, že na všech pořízených videozáznamech je shodným způsobem (shodný úhel pohledu kamery) zaznamenán prostor kuchyně, přičemž kamera je umístěna v pravém rohu kuchyně nad východem do restaurace a sleduje prostor po celé délce místnosti až ke dveřím do zadní místnosti, tj. zejména pracovní plochy na přípravu jídel včetně průchozího prostoru mezi nimi, lednici, sporák a vstup do zadní místnosti. Na záznamech se vyskytují tři osoby (kuchařky a servírka), přičemž zaznamenán je zejména průběh jejich pracovní činnosti, konzumace potravin a nápojů, konverzace a interakce mezi nimi (v případě dvou z nich jejich intimní kontakt, tj. objetí a polibky), uskutečněný telefonní hovor a jejich pohyb po prostoru.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že účastník řízení neoznámil Úřadu záměr zpracovávat osobní údaje prostřednictvím kamerového systému ve smyslu § 16 zákona č. 101/2000 Sb.

Dne 2. září 2015 obdrželi kontrolující prostřednictvím e-mailu zaslání právním zástupcem účastníka řízení kopii „Smlouvy o podnájmu prostoru sloužícího podnikání“, která byla smluvními stranami, tj. mezi účastníkem řízení (nájemcem)

a ... (podnájemcem), uzavřena dne 13. března 2015, a to s účinností od 1. dubna 2015.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), které je neoddelitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, přičemž subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže jde subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Kamerový systém provozovaný účastníkem řízení vyhotovoval obrazovo-zvukový záznam a zaznamenával tak činnost zaměstnanců v prostoru kuchyně pizzerie Caruso. V daném případě shromažďoval účastník řízení v souvislosti s provozem kamerového systému informace vážící se k těmto subjektům údajů, které vypovídají mimo jiné o době jejich příchodu a odchodu do uvedených prostor, co zde dělali, jak se chovali apod. Uvedené osoby jsou na záznamech pořízených kamerovým systémem nepochybně identifikovatelné, a to vzhledem ke kvalitě pořizovaných záznamů a možnosti ztotožnit jednotlivé subjekty (v případě zaměstnanců je zřejmé, že se jedná o subjekty správci známé nebo snadno identifikovatelné). Pořízené záznamy tedy obsahují osobní údaje subjektů údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se zpracováním osobních údajů rozumí jakákoliv operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky; zejména jejich shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Podle názoru správního orgánu se o zpracování osobních údajů ve smyslu daného ustanovení jedná vždy, když je kamerový systém (zaměřený na monitorování fyzických osob) vybaven záznamovým zařízením, neboť v takovém případě dochází k systematickému shromažďování snímků osob nacházejících se v určitém časovém úseku v monitorovaném prostoru. V uvedených souvislostech lze nadto vyslovit i presumpci dalšího využívání těchto záběrů, neboť v opačném případě, pokud by záběry neměly být nijak využívány, by záznamové zařízení postrádalo jakýkoli smysl. Účastník řízení shromažďoval v daném případě osobní údaje subjektů údajů prostřednictvím kamerového systému (tj. v případě kamery umístěné v kuchyni je tato skutečnost nade vše pochybnost prokázána vzhledem k videozáznamům zaslaným bývalé zaměstnankyni), ukládal je na nosiče informací a vybrané záznamy zaslal na e-mail bývalé zaměstnankyni ... (resp. dle stanoviska účastníka řízení ze dne 26. srpna 2015 byly zpřístupněny pořízené videozáznamy rovněž i další jeho bývalé zaměstnankyni ...).

Podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem osobních údajů subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, jednoznačně určil účel a prostředky zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému (tj. v daném případě sledování činnosti zaměstnanců na pracovišti), byl tedy ve vztahu k osobním údajům shromážděným prostřednictvím tohoto systému jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., a odpovídal tedy i za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

K instalaci kamerových systémů správní orgán obecně uvádí, že je lze s ohledem na jejich zvláštní charakter a možnosti zneužití pořízených záznamů, což umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud jsou méně invazivní prostředky nedostačující. Jinými slovy, je třeba v jednotlivých případech uplatňovat zásadu přiměřenosti s ohledem na sledované účely, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce údajů. Ze zásady přiměřenosti tak vyplývá, že kamerové systémy lze použít v případě, že se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořizování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými anebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely.

V této souvislosti je třeba upozornit na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva a na jeho výklad termínu soukromých prostor, podle kterého je nutno pod pojmem soukromí člověka rozumět právo každého člověka na vytváření a rozvíjení vztahu s dalšími lidskými bytostmi, a to i na pracovišti. Dle soudu není dost dobře možné přesně oddělit soukromý a profesní život, neboť právě v rámci svých pracovních aktivit má většina lidí největší příležitost navazovat a rozvíjet vztahy s vnějším okolím, a proto právo na respektování soukromého života zahrnuje i právo na respektování soukromí v zaměstnání (viz např. rozhodnutí ve věci *Niemietz v. Německo* z roku 1992).

K výroku I správní orgán uvádí, že provozováním kamery umístěné účastníkem řízení v kuchyni pizzerie Caruso (v případě kamery umístěné v zadní místnosti nebylo prokázáno, že kamera byla funkční) a snímající stálé pracoviště zaměstnanců v kuchyni (prostor přípravy jídel), docházelo ke shromažďování takového množství osobních údajů, které je ve zjevném nepoměru vzhledem k účelu instalace kamerového systému, kterým je v širším slova smyslu ochrana majetku účastníka řízení. Rozsah zpracovávaných osobních údajů vychází z počtu a umístění kamer a množství informací získaných o subjektech údajů při takovémto rozmístění kamer, přičemž pouze nepatrná část shromážděných a uchovávaných záznamů obsahuje údaje, které mohou být využity k naplnění určeného účelu. Ve zbytku jsou shromažďovány a uchovávány nadbytečně, tj. dochází k nepřiměřenému zásahu do soukromí dotčených subjektů údajů. Kamerový systém je podpůrným prostředkem pro objasnění konkrétních incidentů, přičemž kamery samy o sobě nemohou zajistit žádoucí ochranu ve smyslu účelu vymezeného účastníkem řízení (tedy zabránit nežádoucímu jednání). Je-li účelem ochrana majetku, pak by kamery měly snímat jen ta místa, kde jsou umístěny hodnotnější předměty, anebo nejvíce dochází ke krádežím či poškození majetku, a která lze jen obtížně nebo za vynaložení neúměrných prostředků zabezpečit jiným způsobem.

Správce má dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů nebo za předpokladu, že je splněna některá z podmínek § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, nesmí zaměstnavatel bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze jeho činnosti narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že jej podrobuje otevřenému nebo skrytému sledování. Předmětné ustanovení obsahuje jednoznačný zákaz pro zaměstnavatele bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze jeho činnosti narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že jej podrobuje otevřenému nebo skrytému sledování, a které představuje zvláštní úpravu zpracování osobních údajů. Správní orgán v této souvislosti dále podotýká, že k vyloučení aplikace ustanovení § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb. nelze použít ani případný souhlas zaměstnance, neboť v souladu s § 4a odst. 1 tohoto zákona odchylná úprava práv nebo povinností v pracovněprávních vztazích nesmí být nižší nebo vyšší, než je právo nebo povinnost, které stanoví tento zákon nebo kolektivní smlouva jako nejméně nebo nejvýše přípustné. V případě § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb. se tedy dle názoru správního orgánu jedná o kogentní ustanovení, které obsahuje jednoznačný zákaz pro zaměstnavatele. Takový souhlas je v daném případě z hlediska zákona č. 101/2000 Sb. neúčinný, jelikož se jedná o úkon in fraudem legis, tedy směřující k obcházení zákona.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že ke sledování zaměstnanců na jejich stálých pracovištích docházelo bez jejich souhlasu po celou jejich pracovní dobu v prostoru kuchyně, v němž se vzhledem k náplni své pracovní činnosti neustále pohybovali, a to prokazatelně minimálně po dobu cca 14 dnů v dubnu 2014 (viz stanovisko účastníka řízení ze dne 26. srpna 2015 a vyjádření učiněné do protokolu o ústním jednání a místním šetření ze dne 26. srpna 2015). Správní orgán má současně za to, že charakter činnosti účastníka řízení nebylo lze v žádném případě považovat za zvláštní povahu činnosti ve smyslu uvedeného ustanovení, neboť se jednalo o běžnou hostinskou činnost.

V případě kamerového systému umístěného v provozovně účastníka řízení by teoreticky mohlo zpracování osobních údajů probíhat na základě § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., dle kterého lze osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektů údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, přičemž současně takové zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Správní orgán při posuzování výjimky upravené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. došel k závěru, že ji v daném případě nelze aplikovat s ohledem na část věty za středníkem, resp. po vyhodnocení proporcionality mezi ochranou práv a právem chráněných zájmů a zásahem do soukromého a osobního života dotčených osob, protože záběry těchto kamer se jeví jako neproporcionální k vymezenému účelu, tedy že zpracování nelze považovat za nezbytné pro ochranu majetku účastníka řízení a současně při takto nastaveném záběru kamery dochází k významnému zásahu do soukromí zaznamenaných osob.

Ochrana soukromí jednotlivce, jejímž základem je v českém právním řádu zejména čl. 7 odst. 1 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, vyžaduje, aby narušení právem chráněných zájmů opravňující správce k aplikaci výjimky stanovené v § 5

odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. bylo takové intenzity, aby dokázalo převýšit zájem na ochraně soukromí subjektu údajů. Správní orgán uvedené skutečnosti posoudil a má za to, že deklarovaný účel kamerového systému, kterým je ochrana majetku účastníka řízení (zjištění důvodů nesrovnalostí při inventurách ve vztahu k adekvátní spotřebě zboží a surovin sloužících k výrobě jídel a prokázání podezření z krádeží a krácení tržeb ze strany zaměstnankyň), kontrola pracovní výkonnosti zaměstnankyň včetně zajištění prevence ve smyslu kontroly technologické kázně při vaření, je ve významném nepoměru k zásahu do práva na ochranu soukromí a osobního života a tedy neumožňuje aplikaci § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v případě kamery umístěné v kuchyni v prostorách provozovny účastníka řízení. Prostředky a způsob zpracování určené správcem osobních údajů, tedy účastníkem řízení, nelze považovat za přiměřené k rozsahu a způsobu ohrožení jeho práv. Při kolizi dvou zájmů je nutné zvážit, který zájem má z hlediska práva i společnosti vyšší hodnotu. Právo na soukromí tak může být omezeno výkonem práva jiného (ochrana majetku), v každé věci je však nutné hodnotit intenzitu obou zásahů z hlediska zvolených prostředků (k tomu viz též nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 a rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 863/2004). Ochrana majetku nemůže zdůvodnit takové omezení práva na soukromí, kdy je nepřetržitě monitorováno kamerovým systémem stálé pracoviště zaměstnanců v prostorách kuchyně. Takovéto jednání účastníka řízení je také v rozporu s čl. 7 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod.

Co se týká počátku rozhodné doby, tj. doby, po kterou trvalo protiprávní jednání účastníka řízení ve vztahu k porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. specifikované ve výroku I tohoto rozhodnutí, je třeba uvést následující. Z technických údajů pořízených videozáznamů vyplývá, že záznam z kamerového systému byl pořízován nejméně ode dne 15. dubna 2014. Ze spisového materiálu dále vyplývá, že nejméně tři videozáznamy pořízené z kamerového systému byly uchovávány a následně byly zaslány účastníkem řízení dne 11. května 2015 jeho bývalé zaměstnankyni, přičemž jejich likvidace byla dle samotného účastníka řízení provedena až v důsledku upozornění jeho právní zástupkyně.

K výroku II správní orgán uvádí následující. Povinností správce osobních údajů podle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je již při shromažďování údajů (tj. nejpozději současně se započítím takového shromažďování) poskytnout dotčeným subjektům údajů informace o zamýšleném zpracování. Jedná se o sdělení, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny. Tyto informace není správce povinen poskytnout pouze, pokud jsou subjektu údajů již známy. Při plnění informační povinnosti je dále třeba rozlišovat okruh subjektů, vůči kterým má být splněna, a skutečnost, zda je, resp. má být zpracování prováděno se souhlasem subjektu údajů nebo bez souhlasu. V případě zpracování prováděného na základě výjimky dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. je stanoven okamžik splnění této povinnosti v § 11 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb., dle kterého je správce povinen bez zbytečného odkladu informovat subjekt údajů o zpracování jeho osobních údajů; informační povinnost proto v tomto případě nemusí být splněna pokaždé před zahájením zpracování v plném rozsahu. V případě zaměstnanců účastníka řízení, případně dalších subjektů, které do sledovaného prostoru pravidelně vstupují, je nutné splnit informační povinnost ještě před zahájením zpracování (v případě účastníka řízení tedy před 15. dubnem 2014, tj. tohoto data byl předmětný kamerový

system nepochybně již v provozu, jak je zřejmé z data pořízení videozáznamu zaslaného ...), a to v plném rozsahu požadovaném zákonem, neboť tento okruh subjektů údajů je správci předem znám a má tak možnost je bez zbytečného odkladu informovat. V případě dalších subjektů údajů, které do sledovaných prostor budou přicházet nepravidelně, resp. nepředvídatelně, je účastník řízení povinen splnit informační povinnost např. umístěním informačních tabulek u vstupu do těchto sledovaných prostor. K náležitostem této informační tabulky poté správní orgán dodává, že musí obsahovat informaci, že prostor je sledován kamerovým systémem, musí zde být uveden správce takto pořízených záznamů a musí zde být informace, kde bude subjektu údajů poskytnuta informace o zpracování v plném rozsahu požadovaném § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (tj. kde si může např. vyzvednout v písemné podobě další informace o kamerovém systému). Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení neinformoval svoje zaměstnance v zákonem předvídaném rozsahu o zpracování jejich osobních údajů prostřednictvím záznamu z kamerového systému, tyto informace neobsahují pracovní smlouvy bývalých zaměstnankyň účastníka řízení (tj. ... a ...), ani účastník řízení nepředložil žádný vnitřní předpis, se kterým by byli jeho zaměstnanci prokazatelně seznámeni. Z protokolu z ústního jednání a místního šetření ze dne 26. srpna 2015 je zřejmé, že účastník řízení sám konstatoval, že zaměstnance oficiálně o kameře neinformoval, tj. považoval za dostatečné, že vylepil piktogramy, které obdržel spolu s kamerou na přístupy do restaurace (nikoliv v prostorách kuchyně) a že kamera byla viditelná. K výše uvedenému správní orgán uvádí, že údajné vylepení piktogramů, ani instalaci kamery viditelným způsobem, nelze považovat za splnění informační povinnosti vůči zaměstnancům v rozsahu stanoveném § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení tedy v daném případě nesplnil řádně a včas zákonem uloženou informační povinnost.

K výroku III je pak nutno uvést, že podle § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. ten, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje nebo změnit registrované zpracování, s výjimkou zpracování uvedených v § 18, je povinen tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu před zpracováním osobních údajů. Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení zprovoznil kamerový systém vyhotovující záznam (tj. zpracovával osobní údaje) dříve, než byl tento záměr oznámen Úřadu a zaregistrován. Ze spisového materiálu přitom vyplývá, že kamerový systém se záznamem v provozovně účastníka řízení (pizzerii Caruso) byl provozován bez oznámení Úřadu.

Správní orgán tedy považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil popsáním jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 2, § 11 odst. 1 a § 16 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že nepřetržité sledování zaměstnanců na pracovišti prostřednictvím kamerového systému za účelem monitorování a vyhodnocování jejich pracovní činnosti představuje hrubý zásah do jejich soukromí. Jako k přitěžující okolnost z hlediska míry zásahu do soukromí posoudil správní orgán dále to, že byl pořízován též zvukový záznam. Dobu trvání protiprávního jednání nehodnotil správní orgán ani jako polehčující, ani jako přitěžující okolnost (vzhledem k tomu, že v této části se jeví tvrzení účastníka řízení jako rozporná, tj. odlišná tvrzení o době instalace kamerového systému, o době odstranění kamerového systému a likvidace

kamerových záznamů). Jako k polehčující okolnosti přihlédl správní orgán ke skutečnosti, že účelem instalace kamerového systému bylo dle tvrzení účastníka řízení zejména potvrdit podezření z krádeží a krácení tržeb ze strany bývalých zaměstnankyň (tj. nesrovnalosti ve výdeji jídel, častá storna objednávek a téměř žádný zisk v posledním období provozu). Jako polehčující pak byl zároveň zohledněn počet a povaha subjektů, kterým byly předmětné videozáznamy zpřístupněny (tj. ... a ...). Na základě výše uvedeného a po zhodnocení všech okolností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u oddělení správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů, který příkaz vydal, proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 4. ledna 2016

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
vedoucí oddělení správních činností